

1.

Свјесни чињенице да је уситњавање, разбијање неке државне заједнице доводи у неповољан економски положај новонастале државице, а узимајући као неоспорну чињеницу међународно признату реалност БиХ, било би најоптималније када би се унутар ове заједничке државе почели успостављати истински грађански односи, умјесто садашњих рефеудализираних, гдје би политика била у служби економије чији би развој омогућио просперитет цјелокупне државне заједнице.

Нажалост, милитантни и доминирајући врхови најбројнијег народа, покушавају да на вјерско-националним основама, а потпомогнути дијелом 'међународне заједнице' (МЗ), и рушећи изворни Дејтон, остваре своју доминацију на цјелокупном територију БиХ у циљу стварања теократске државе, система инкопатибилног са грађанским основама и праксом цивилизације Запада.

Ова агресивна политика у циљу доминације најбројнијег народа има слиједеће карактеристике:

- непрекидно истицање наводне геноцидности српског народа, наводне геноцидности Републике Српске и наводне геноцидности Српске православне цркве;

- непрекидно истицање српског народа у БиХ као наводног агресора;
- непрекидно истицање става како ће најбројнији народ у БиХ од сада апсолутно одлучивати о судбини цјелокупне Босне и Херцеговине;
- непрекидно тражење начина да се, на лажан начин, путем политичког инжењеринга оствари репрезентативна доминација најбројнијег народа у опћинским, градским, ентитетским и државним парламентима;
- непрекидно минирање свих напора Републике Српске да побољша своју економску, а тиме и социјалну ситуацију;
- непрекидно тражење од 'МЗ' да укине изворни Дејтон, централизира БиХ како би најбројнији народ остварио своју доминацију над цјелокупном БиХ по систему „један човјек – један глас“.

